

CHRISTIAN ARBÓS GENERA

42 anys

Auxiliar sanitari desde 1996 i Auxiliar d'infermeria desde 2012.

IDEOLOGIA POLÍTICA:

Democrisià evangèlic de centreesquerra indepentista.

CURRÍCULUM POLITIC:

Militant d' ERC 1995-1996

Vicepresident JERC Horta-Guinardó 1995-1996

Fundador del Partit per la Independència any 1996 i membre de la sectorial de Salut.

Militant de Solidaritat Catalana per la independència desde 2011-2018
Coordinador de Solidaritat a Horta-Guinardó desde 2012-2018
Coordinador de política municipal de Solidaritat Catalana per la independència a Barcelona 2013-2018
Candidat a Regidor municipal l'any 2015 amb la coalició Millor Barcelona (Reagrupament-Solidaritat) amb el número 4.
Militant de Demòcrates de Catalunya enguany.
Portaveu municipal de Demòcrates de Catalunya a Horta-Guinardó actualment.

Altres dades associatives:

Voluntari del centre social Caliu espai d'acolliment a Horta desde 2010.
Portaveu de la plataforma d'afectats per la superilla a Horta desde 2016.

Una mirada global.

Barcelona, que difícil parlar d'ella! Tan cosmopolita, tan de barri, tants pobles i viles que la conformen... Mar o muntanya? Difícil elecció. Sagrada Família o La Pedrera? Ho tenim tot, i tot al nostre abast. Però que lluny està dels ciutadans, la gent que hi vivim i hi treballem, que ens associem per millorar els nostres barris en molts temes: salut, seguretat, participació, educació... de sempre els barcelonins hem lluitat pels nostres drets nacionals i socials. Barcelona ha d'esdevenir capital de la República Catalana Independent sense cap mena de dubte. Un repte difícil però possible si es fa bé, com cal. Construir la capital de la República Catalana Independent s'ha de fer desde els districtes, els barris i els carrers, a les entitats i associacions, a les xerrades amb amics, convèncer indecisos, lluitant als carrers per esdevenir lliures de la dictadura espanyola cada cop més desacomplexada.

Però construir la capitalitat del futur Estat Català no es fa només parlant d'independència, és com posar sorra a la totxana enlloc de ciment. Quin gran error! Barcelona, els seus districtes, barris i carrers s'han de gestionar dia a dia, hora rere hora, minut a minut.

I no, no es fàcil. L'idiosincrasia de la nostra ciutat complica la gestió municipal i cal admetre aquesta circumstància però les coses es poden fer millor. Sempre.

Aquesta candidatura vol empoderar a la ciutadania, donar-li veu i vot. Fem-ho, però fem-ho bé. Que esdevingui realitat. Qui millor que els veïns i la gent que porta anys treballant pels barris per decidir si un projecte urbanístic s'ha de dur a terme o no? A qui li pot fer por la participació ciutadana REAL? Als governs de sempre (tripartit, CiU, Barcelona en Comú). Ells NO VOLEN que realment decideixis, ja ho fan ells per tu. No! Tu ets Barcelona, tu ets el districte, tu ets el carrer! Tu has de decidir! Els polítics hem de gestionar la voluntat popular dels nostres conciutadans i no a l'inversa. Democràcia directe, empoderar els veïns. Hem de poder votar sí volem superilles o no, si volem l'enllaç del tramvia per la Diagonal o no... Hem de poder votar aquells grans temes de ciutat i que directament afectin a tot un barri, no podem

acceptar imposicions ideològiques,legítimes sens dubte però que han de passar OBLIGATÒRIAMENT pel mandat veïnal i el seu compliment OBLIGATORI.

Mes llibertat vol dir més justícia social. No pot ser que hi hagi més de 3000 persones dormint a carrers i albergs,és inacceptable de totes totes iestic convençut que tots pensem el mateix. Per tant proposo que els albergs municipals i concertats no siguin només dormitoris sinó també centres de formació ocupacional i de reeducació amb dret a la Renda Garantida de Ciutadania. El mateix pels sense sostre,cal formar-los i potenciar les seves aptituds professionals i d'interacció social. La pobresa es combat des de l'arrel.

És imprescindible per una ciutat com Barcelona que l'habitatge sigui accessible per tothom. L'enorme quantitat de pisos buits en mans de grans tenedors nomes es pot quantificar s'indecent. Per tant proposo l'adquisició d'aquests habitatges via compra o expropiació per a posar-los a disposició dels joves,de les famílies amb més dificultats socials i de les persones sense llar i/o amb risc d'exclusió social, especialment gent gran i aturats. Ningú ha d'anar al carrer! Per tant crec i defenso que un lloguer social que sigui el 25% dels ingressos d'aquelles famílies i/o persones amb risc social es una mesura adequada.

No podem menystenir la seguretat. Barcelona té ja un greu problema en aquest sentit. Cal incrementar el planter de la Guàrdia Urbana de Barcelona, contractant els agents necessaris i dotant-los de les últimes tecnologies per facilitar la seva tasca. No s'ha de disoldre l'UPA de la policia municipal de la ciutat. De cap manera! Cal millorar i ampliar la coordinació amb els mossos d'esquadra.

El comerç és imprescindible per Barcelona. Genera estabilitat econòmica a les famílies,contribueixen a la sostenibilitat de la ciutat i li dóna vida (especialment el petit i mitjà comerç de tota la vida,els mercats...) però el mal govern Colau i dels comuns l'està posant en perill. Cal enfortir els eixos comercials dels barris a base de dotar-los de les infraestructures necessàries per tal de que puguin potenciar i defensar els seus comerços davant les multinacionals i/o grans superfícies comercials. La meva prioritat,el petit i mitjà comerç.

I com una de les meves prioritats és el comerç és evident que cal combatre el fenòmen del "Top Manta" d'una manera contundent i proporcional amb mesures socials, però no podem permetre activitats il.legals als nostres carrers. És per això que aposto per la formació i la reeducació dels manters amb dret a percebre la Renda Garantida de Ciutadania.

Paral.lelament caldrà endurir molt més la normativa municipal vigent en aquest àmbit i doblar,si fos escaient,la presència policial municipal i de Catalunya en aquelles zones on hi hagi major presència d'aquesta il.legalitat.

Estem en el segle XXI, la revolució tecnològica és un fet ja inqüestionable. Tots nosaltres tenim el món a l'abast de la butxaca i Barcelona n'és un referent mundial. Per tant aposto per

la millora de la xarxa wifi municipal a tots els barris, fent-la més extensa a tots els barris de la ciutat amb una velocitat d' 1mbps (mínim) com també a les xarxes de metro, bus i taxi.

La contaminació... Barcelona no pot permetre ni una partícula més de substàncies contaminants. Projectes com la superilla malauradament han fracassat per l'efecte lateralització que ha augmentat la contaminació a moltes zones. Constatat aquest fracàs la tecnologia pot ajudar i molt. El vehicle elèctric ja és aquí i és el futur. Molts vehicles municipals ja funcionen de manera elèctrica i/o híbrida, per tant s'ha demostrat la seva eficiència. Cal allunyar-se de projectes urbanístics estrictament ideològics i cercar l'eficiència. Per tant proposo la millora dels carrils bici potenciant les bicicletes, i que hi puguin passar també els nous elements de transport unipersonal elèctrics per guanyar espai per al vianant, apostar pels punts de recàrrega elèctrics a tots els barris de la ciutat i que l'energia que emanin sigui EXCLUSIVAMENT natural. També crec interessant, com ja han fet algunes ciutats europees, l'instal·lació de panells que absorbeixen les partícules nocives.

La salut és un dret universal. L'Ajuntament té poques competències en aquest àmbit però crec que pot fer més. Els experts han de visitar les escoles per ensenyar els alumnes a allunyar-se d'hàbits toxicològics, com alcohol, drogues i tabac. També cal fer esment i més a determinades edats de creixement de la potenciació de la dieta mediterrània i catalana. També cal combatre determinades actituds al carrer com el consum d'alcohol i drogues. L'enduriment de la normativa és imprescindible tenint en compte la situació personal, sanitària i social de la persona infractora. A una persona malalta toxicològicament se l'ha d'ajudar i no sancionar. En canvi, actituds com "botellons", festes sense control municipal, etc.. són un problema convivencial i, per tant, ha de ser sancionada amb molta més duresa que l'actual. També cal collar molt més els coffe shops legals amb més inspeccions periòdiques de la Guàrdia Urbana i mossos, i pel que fa a aquesta mena de locals il·legals l'Ajuntament ha de personar-se com acusació particular per un del·licte contra la salut pública.

L'educació és fonamental. És aquí on les generacions que ens precediran es formen. Cal potenciar les capacitats municipals en aquest àmbit començant desde la base, les escoles bressol. És imprescindible que n'hi hagi una a cada barri, pública i gratuïta.

Els serveis socials han de millorar. Cal que la coordinació municipal amb la Generalitat per tal de que els ciutadans més necessitats puguin accedir a la RGC. A les persones desnonades no se les ha d'enviar a un alberg per tres dies, sinó a un pis amb les propostes mencionades abans. Cal que la T-TRIMESTRE i la T-10 siguin GRATUITES per les persones sense ingressos o inferiors a la RGC (actualment 604 euros).

Cal millorar la connectivitat dels barris de muntanya de la ciutat. No poden seguir sent els eters oblidats, per tal la cobertura de la Ronda de Dalt ha de continuar, cal millorar les freqüències dels busos de barri i que aquests arribin on ara no ho fa.

Aquest és només un petit resum del que crec que Barcelona necessita. Hem podràs seguir a Twitter, @arbosgenera i podràs contactar amb mi via mail a christianarbosgenera@gmail.com. Hi ha molt i molt per fer! Gràcies per la teva atenció!